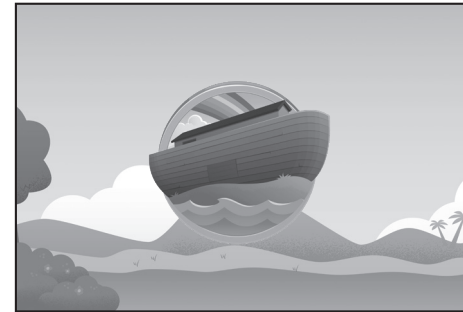

Doi câte doi

Doi câte doi

Noe și potopul
Geneza 6:5-9:17

Pământul s-a umplut de oameni, dar ei au păcătuit atât de mult, încât lui Dumnezeu I-a părut rău că i-a făcut. El a hotărât să trimită o ploaie uriașă în care să dispară toți de pe fața pământului.

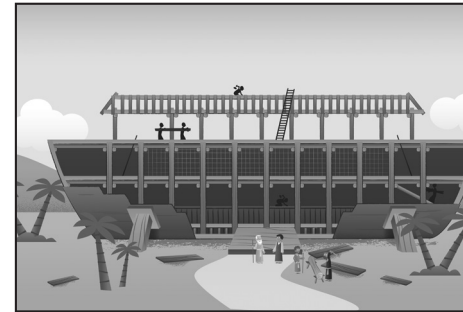

Era un om pe care îl chema Noe. El se deosebea de ceilalți. Noe Îl iubea pe Dumnezeu și asculta de El. Dumnezeu a hotărât să-i scape pe Noe și pe familia lui de potop.

Dumnezeu l-a avertizat pe Noe cu privire la potop. El i-a spus cum să construiască o corabie uriașă, cu acoperișul plat, trei etaje, o fereastră și o ușă. Noe l-a ascultat pe Dumnezeu și a construit-o.

Dumnezeu i-a spus lui Noe să adune câte două animale din fiecare soi: un mascul și o femelă. Apoi Noe, familia sa și animalele au intrat în corabie. Dumnezeu a închis ușa.

A plouat timp de patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Apa a căzut din cer și s-a ridicat din oceane și lacuri. Chiar și cei mai înalți munți au dispărut sub ape.

Între timp, Noe, familia sa și toate animalele erau în siguranță în corabie, plutind pe apele potopului. Dumnezeu nu l-a uitat pe Noe, nici măcar pentru o clipă.

Dumnezeu a trimis un vânt să sufle peste pământ. Apele au scăzut. Corabia s-a oprit pe Muntele Ararat. Noe a dat drumul unui porumbel. Când nu s-a mai întors, a știut că erau în siguranță.

După ce pământul s-a uscat, Dumnezeu le-a spus să iasă afară. Și ca o promisiune că niciodată nu va mai inunda tot pământul, El a pus un curcubeu pe cer.

